

Олти диний калима

12:27 / 01.09.2018 523824

Калимаи тоййиба (энг пок калима)

لَّا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَلَا رَبَّ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَمَدُ لِلَّهِ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ

«Лаа илааҳа иллаллоҳу Мұхаммадур Росуулуллоҳ»

Аллоҳдан ўзга илоҳ йўқ, Мұхаммад Аллоҳнинг Расулидир.

2. Калимаи шаҳодат (гувоҳлик калимаси, иқрорлик калимаси)

لَّا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَلَا رَبَّ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَمَدُ لِلَّهِ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ

«Ашҳаду аллаа илааҳа иллаллоҳу ва ашҳаду анна Мұхаммадан ъабдуҳу ва Росуулух».

Аллоҳдан ўзга илоҳ йўқлигига ва Мұхаммад Аллоҳнинг бандаси ва Расули эканига гувоҳлик бераман.

3. Калимаи тавҳид (тавҳид, яъни Аллоҳнинг бирлигига иқрорлик калимаси)

لَّا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَلَا رَبَّ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَمَدُ لِلَّهِ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ

لَّا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يَحْكُمُ عَلَيْنَا وَلَا يُحْكَمُ عَلَيْنَا وَلَا يَحْكُمُ عَلَى أَنفُسِنَا

رَبِّ الْجَمْيعِ الْعَالَمِينَ

«Ашҳаду аллаа илааҳа иллаллоҳу вахдаҳу лаа шариқа лаҳ, лаҳул мулку ва лаҳул ҳамд, йүхъии ва йумийт ва ҳува ҳаййул лаа йамуут, бийадиҳил хойр ва ҳува ъалаа кулли шайъин қодийр».

Аллоҳдан ўзга илоҳ йўқлигига гувоҳлик бераман. Аллоҳнинг шериги йўқдир, барча мулк Унивидир, мақтовлар Унгадир, У тирилтиради ва ўлдиради, аммо Ўзи тирикдир, ўлмайди. Яхшилик Унинг ихтиёридадир ва У ҳамма нарсага қодирдир.

4. Калимаи радди куфр (куфрни рад этиш калимаси)

،مَلْعُونٌ أَوْ مُؤْمِنٌ يَشَكُّرُ شُكُوراً نَمَّ كَبُرُ ذُوْعًا يَنِئِي مُهَمَّةً لِلَّهِ

بُؤيُوعْلَامٌ مَّلْعَنٌ كُفْرٌ عَذْنَأْ كُفْرٌ عَذْنَأْ مَلْعَنٌ

«Аллоҳумма! Инни аъузу бика мин ан ушрика бика шайъан ва ана аъlam, ва астағфирука лима лаа аъlam. Иннака анта ъалламул ғуйууб».

Аллоҳим! Ўзим билиб туриб Сенга бирор нарсани шерик қилишимдан асрashingни сўрайман. Билмай туриб шерик қилиб қўйган бўлсан, кечиришингни сўрайман. Албатта Сен ғайбларни билувчисан!

5. Калимаи истиғфор (гуноҳ кечирилишини сўраш калимаси)

وَأَذْمَعُ هُتْبَنْدَأْ بَنَذْلُكْ نَمَّ يَلْأَعَتَهَلَلَأْ رَفْعَتْسَأَهَلَلَأْ رَفْعَتْسَأَهَلَلَأْ يَذْلَأْ بَنَذْلَأَنَمَّ وَمَلْعَأْ يَذْلَأْ بَنَذْلَأَنَمَّ يَلْأَعَأْ بُوتَأْ وَأَرَسَهَأْ طَخَأْ بُؤيُوعْلَامٌ مَّلْعَنٌ كُفْرٌ عَذْنَأْ

«Астағфируллоҳ, астағфируллоҳ, астағфируллоҳа таъала мин кулли замбин азнаттаҳу ъамдан ав хотоан, сиррон ав ъаланийя, ва атуубу илайхи миназ-замбиллазии аъlamу ва миназ-замбиллазии лаа аъlam, иннака анта ъалламул ғуйууб».

Аллоҳдан гуноҳларимни кечишини сўрайман, Аллоҳдан гуноҳларимни кечишини сўрайман, Аллоҳ таолодан атайлаб ё адашиб, яширин ё ошкора қилган барча гуноҳларимни кечишини сўрайман. Ўзим билган ва билмаган гуноҳлардан Унга тавба қиласман. Албатта Сен ғайбларни билувчисан!

6. Калимаи тамжид (улуғлаш калимаси)

رَبِّكَ أَهَلَلَأْ وَهَلَلَأْ إِلَهَلَأْ مَهْلَلَأْ وَهَلَلَأْ إِلَهَلَلَأْ

مَيْطَعْلَلَأْ يَلْعَلَلَأْ هَلَلَلَابَ أَلَّهُوْقَ أَلَّهُوْقَ أَلَّهُوْقَ

ام اش اک ل م اشی م ام و ن اک ل اش ام.

«Субҳааналлоҳи, валҳамдуилилаахи, ва лаа илааҳа иллаллоҳу, валлоҳу акбар.

Лаа ҳавла ва лаа қуввата иллаа биллааҳил ъалиййил ъазийм.

Маа шаа Аллоҳу каана ва маа лам йашаъ лам йакун».

Аллоҳнинг айбу нуқсони йўқ ва мақтov Аллоҳгадир. Аллоҳдан ўзга илоҳ йўқдир. Аллоҳ улуғdir, мутлоқ куч-қувват қудратли ва буюк Аллоҳдан ўзгада йўқдир. Аллоҳ нимани хоҳласа - бўлади, нимани хоҳламаса - бўлмайди.

Сайидул-истиғфор (истиғфорларнинг улуғи):

آمـ كـدـعـوـوـ كـدـهـعـ ىـلـعـ آـنـأـوـ، كـذـبـعـ آـنـأـوـ يـنـتـقـلـخـ آـتـنـأـاـلـإـلـإـلـاـ يـبـرـتـنـأـمـهـلـلـاـ
يـبـنـذـبـعـوـبـأـوـ، يـلـعـكـتـمـعـنـبـكـلـعـوـبـأـوـ، تـعـنـصـآـمـرـشـنـمـكـبـدـعـأـ، تـعـطـطـسـاـ
تـنـأـبـوـنـذـلـأـرـفـعـيـ آـلـنـإـفـ يـلـرـفـعـآـفـ:

«Аллоҳумма! Анта Роббии, лаа илааҳа илла анта холақтани, ва ана ъабдука ва ана ъалаа аҳдиқа ва ваъдиқа мастатоъту, аъуузу бика мин шарри маа сонаъту, абууу лака биниъматика ъалайя ва абууу бизанбии, фағfirлии! Файннаҳу лаа яғfiruz-zunuuba илла анта».

Аллоҳим! Сен Роббимсан (тарбия қилгувчимсан), Сендан ўзга илоҳ йўқдир, мени яратдинг ва мен Сенинг бандангман, қодир бўлганимча Сенинг аҳдингда ва ваъдангдадурман. Қилган ишларимнинг ёмонидан паноҳ сўрайман. Менга берган неъматларингни эътироф қиласман ва гуноҳларимни ҳам тан оламан. Зеро, Сендан ўзга гуноҳларни кечгувчи Зот йўқдир».

Шаддод ибн Абс розияллоҳу анҳу Расулуллоҳ алайҳиссаломдан ривоят қилишларича, киши кеч кирганда комил ишонч билан ушбу дуони ўқиса ва шу кечада вафот этса, жаннатга киради. Тонг отганда ўқиб шу куни вафот этса ҳам, жаннатга киради (Имом Бухорий ривоят қилган).

Шайх Мұхаммад Содиқ Мұхаммад Юсуфнинг

“Мўминнинг меърожи” китобидан